

konkurrencen, træffer afgørelse om at disse finder anvendelse på den konkrete tjenesteudbydaftale. Også på dette punkt kan den eller de involverede parter anmode om, at der træffes afgørelse.

- 3) Samtrafiklovens gældende bestemmelser om beregning af samtrafikpriser finder ikke anvendelse på tjenesteudbydaftaler. Grundlaget for prissætningen af tjenesteudbydaftaler vil, i de situationer hvor Telestyrelsen træffer afgørelse om at denne finder anvendelse, i stedet udgøres af en beregning, der tager udgangspunkt i slutbrugerprisen (listepreiser for abonnementer og minutpriser) korriigeret for sparede omkostninger/meromkostninger. I praksis sker implementeringen ved at der i lovforslaget fastsættes en procentsats på 21 % for den ovenfor nævnte korrigerigering. På længere sigt vil LRAIC-beregnngsmetoden kunne sættes i kraft også for tjenesteudbydaftaler.

Når der for så vidt angår det første af de ovenfor nævnte punkter på nuværende tidspunkt er valgt en anden reguleringsmodel end den der er gældende for de øvrige samtrafikaftaler, skyldes dette, at der for indværende er usikkerhed om, hvorvidt det samlede sæt af EU-direktiver på teleområdet, som på nogle punkter har karakter af harmoniserings-regulering, giver mulighed for at der i de enkelte medlemsstater gennemføres lovgivning om offentliggørelse og/eller generel prisregulering også af tjenesteudbydaftaler. Det er hensigten via drøftelse med EU-Kommissionen at søge denne usikkerhed afklaret, m.h.p. eventuel yderligere regulering efterfølgende.

For så vidt angår indførelsen af en anden beregningsmodel for tjenesteudbydaftaler er baggrunden herfor at sikre, at der også i fremtiden er incitament til at foretage investeringer i teleinfrastrukturen.

M.h.t. samtrafiklovens generelle tilsyns-, mæglings- og afgørelsesbestemmelser, bestemmelserne om indhentelse af bindende udtalelser fra Konkurrencerådet, og de parallelle bestemmelser om Konkurrenceankenævnet og Teleklagenævnets kompetence, finder disse i fuldt omfang anvendelse også på tjenesteudbydaftaler.

Hvad angår aftaler om leje af infrastrukturkapacitet, herunder dels leje af faste kredsløb, dels leje af fysiske infrastrukturstrækninger, indebærer lovforslaget, at der etableres hjemmel til anvendelse af differentierede fortjeneste-procenter for de enkelte samtrafikprodukter, bl.a. med henblik på at muliggøre, at der på disse områder anvendes en højere fortjeneste-procent end den for indværende fastsatte på 12 %. Det er ikke hensigten at udnytte hjemlen hertil til at forhøje den

nuværende fortjeneste procent for koblet samtrafik, men derimod at sikre bedre muligheder for en differentieret prisstruktur for de enkelte samtrafikprodukter.

Forskningsministeren får endelig hjemmel til, i det omfang det viser sig nødvendigt, at fastsætte overordnede rammer for hvordan samtrafikaftaler i praksis indgås og ændres, herunder til at fastsætte minimumskrav om, hvad sådanne aftaler skal omfatte. Aftaler herom forudsættes samtidig som udgangspunkt indgået i brancheregi, og således at disse er åbne for alle relevante aktører på ikke-diskriminerende vilkår. I det omfang branchen selv når til enighed om aftaler der opfylder de nævnte krav, udnyttes den ovenfor nævnte hjemmel ikke.

Til § 4, nr. 1-7

Det præciseres med de foreslåede bestemmelser, at samtrafikloven også finder anvendelse på tjenesteudbydaftaler samt leje af alle former for infrastruktur.

Som eksempel på tjenesteudbydaftaler kan nævnes aftaler om en gros indkøb af et bestemt antal samtaleminutter hos en udbyder med en stærk markedsposition, m.h.p. videresalg heraf. Der er ikke med de foreslåede lovændringer foretaget nogen nærmere afgrænsning af begrebet tjenesteudbydaftaler, idet det overordnede sigte, i overensstemmelse med betragtningerne i samtrafikdirektivet, er at stimulere udviklingen af nye typer teletjenester, og herunder at fremme udviklingen af nye former for samtrafik og særlig netadgang. Sigtet er således en bred og dynamisk afgrænsning af begrebet tjenesteudbydaftaler, med udgangspunkt i den konkrete udvikling på konkurrencemarkedet.

Leje af infrastrukturkapacitet defineres med lovforslaget som omfattende såvel faste kredsløb som leje af fysiske infrastrukturstrækninger (rå kobber, lysledere og koaksialkabler m.v.).

Det er hensigten, at adgangen til at påberåbe sig samtrafikloven også for så vidt angår tjenesteudbydaftaler og aftaler om leje af fysisk infrastrukturstrækninger skal afgrænses, svarende til den gældende afgrænsning vedr. adgang til aftaler om koblet samtrafik, jf. også lovbemærkningerne til lov nr. 391 af 10. juni 1997 om ændring af samtrafikloven. Dette vil sige, at lovens bestemmelser for så vidt angår disse aftaler kan påberåbes både af net- og/eller tjenesteudbydere, der udbyder offentligt tilgængelige tjenester, og af udbydere der alene udbyder tjenester til lukkede brugergrupper. Dette gælder både m.h.t. indgåelse af aftaler om udveksling af trafik (koblet samtrafik) og